

(Dz. U. z 1949 r. Nr 41, poz. 294 oraz z 1950 r. Nr 44, poz. 402).

§ 2. Stowarzyszenia, związki i organizacje społeczne wymienione w załączniku do niniejszego zarządzenia stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 3 powołanej w § 1 ustawy powinny po-

siadane wolne środki pieniężne, przewyższające górną granicę obowiązującego pogotowia kasowego, lokować na książeczkach oszczędnościowych w Powszechnej Kasie Oszczędności.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendola

Załącznik do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 5 lipca 1957 r.
(poz. 357).

WYKAZ STOWARZYSZEŃ, ZWIĄZKÓW I ORGANIZACJI SPOŁECZNYCH ZWOLNIONYCH OD NIEKTÓRYCH OBOWIĄZKÓW WYNIKAJĄCYCH Z USTAWY Z DNIA 1 LIPCA 1949 R. O OBOWIĄZKU UCZESTNICZENIA W OBRODZIE BEZGOTÓWKOWYM

- 1) Kasy pogrzebowe (pośmiertne) przy zakładach pracy oraz inne przykładowe stowarzyszenia o podobnym zakresie działania mimo odmiennej nazwy,
- 2) kasy wzajemnej pomocy przy spółdzielniach pracy,
- 3) koła i kluby sportowe, mające siedzibę w miejscowościach, w których nie ma oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności lub oddziału Narodowego Banku Polskiego,
- 4) komitety blokowe,
- 5) komitety rodzicielskie przy szkołach,
- 6) Liga Kobiet — tylko koła terenowe przy zakładach pracy i organizacjach społecznych, mających siedzibę w miejscowościach, w których nie ma oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności lub oddziału Narodowego Banku Polskiego,
- 7) Liga Ochrony Przyrody — tylko koła terenowe przy zakładach pracy i organizacjach społecznych, mających siedzibę w miejscowościach, w których nie ma oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności lub oddziału Narodowego Banku Polskiego,
- 8) Liga Przyjaciół Żołnierza — tylko koła terenowe przy zakładach pracy i organizacjach społecznych, mających siedzibę w miejscowościach, w których nie ma oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności lub oddziału Narodowego Banku Polskiego,
- 9) ludowe zespoły sportowe oraz rady powiatowe ludowych zespołów sportowych,
- 10) młodzieżowe organizacje (uczniowskie samorządy szkolne — szkolne kasy oszczędności, drużyny i hufce harcerskie, koła i zarządy powiatowe Związku Młodzieży Socjalistycznej, koła i zarządy powiatowe Związku Młodzieży Wiejskiej itp.),
- 11) ochotnicze straże pożarne mające siedzibę w miejscowościach, w których nie ma oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności lub oddziału Narodowego Banku Polskiego,
- 12) Polski Czerwony Krzyż — tylko koła terenowe przy zakładach pracy i organizacjach społecznych, mających siedzibę w miejscowościach, w których nie ma oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności lub oddziału Narodowego Banku Polskiego,
- 13) Polski Związek Wędkarski — tylko koła terenowe przy zakładach pracy i organizacjach społecznych, mających siedzibę w miejscowościach, w których nie ma oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności lub oddziału Narodowego Banku Polskiego,
- 14) Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze — tylko koła terenowe przy zakładach pracy i organizacjach społecznych, mających siedzibę w miejscowościach, w których nie ma oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności lub oddziału Narodowego Banku Polskiego,
- 15) pracownicze kasy zapomogowo-pożyczkowe mające siedzibę w miejscowości, w której nie ma oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności lub Narodowego Banku Polskiego, w zakresie lokowania na książeczki oszczędnościowe wszystkich funduszy, a pracownicze kasy zapomogowo-pożyczkowe, mające siedzibę w miejscowości, w której znajdują się oddziały Powszechnej Kasy Oszczędności lub Narodowego Banku Polskiego — jedynie w zakresie lokowania na książeczki oszczędnościowe pogotowia kasowego i funduszu rezerwowego (fundusz „C”),
- 16) rady zakładowe — miejscowe — oddziałowe związków zawodowych mające siedzibę w miejscowościach, w których nie ma oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności lub oddziału Narodowego Banku Polskiego,
- 17) stowarzyszenia ogródków działkowych mające siedzibę w miejscowościach, w których nie ma oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności lub oddziału Narodowego Banku Polskiego,
- 18) stowarzyszenia śpiewacze mające siedzibę w miejscowościach, w których nie ma oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności lub oddziału Narodowego Banku Polskiego,
- 19) parafie i gminy wyznaniowe.

358

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 lipca 1957 r.

W sprawie zasad i trybu wydawania przez Narodowy Bank Polski środków pieniężnych na fundusz płac państwowym przedsiębiorstwom leśnym oraz leśnej produkcji niedrzewnej.

Na podstawie § 12 ust. 1 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy niniejszego zarządzenia regulują kontrolę funduszu płac rejonów lasów państwowych, przedsiębiorstw leśnej produkcji niedrzewnej i ich zakładów na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym oraz przed-

siębiorstw transportu leśnego, zwanych w dalszym ciągu zarządzenia „przedsiębiorstwami leśnymi”.

2. W rejonach lasów państwowych środki pieniężne na fundusz płac (łącznie osobowy i bezosobowy) za poszczególne kwartały roku obrachunkowego nie mogą przekraczać:

a) kwartalnego planu funduszu płac dla działalności w pozyskaniu: drewna, żywicy, kory garbarskiej, choinek, szyszek, nasion oraz spedycji, wywozu i spławu drewna — skorygowanego o procent wykonania planu tych działalności,

- b) dla pozostałych działalności (z wyjątkiem administracji przedsiębiorstwa) — rocznego planu funduszu płac,
 c) dla administracji przedsiębiorstwa — kwartalnego planu funduszu płac.

3. W przedsiębiorstwach leśnej produkcji niedrzewnej i ich zakładach na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym oraz w przedsiębiorstwach transportu leśnego środki pieniężne na fundusz płac (łącznie osobowy i bezosobowy) za poszczególne kwartały roku obrachunkowego nie mogą przekraczać planowanego na dany kwartał funduszu płac, skorygowanego o procent wykonania planu zadań gospodarczych.

4. Fundusz płac przedsiębiorstw leśnej produkcji niedrzewnej koryguje się o procent zadań produkcyjnych, wykonanych przez robotników wynagradzanych z osobowego funduszu płac.

5. Fundusz płac przedsiębiorstw transportu leśnego koryguje się o procent łącznego wykonania planu usług transportowych, ustalonego w m³ (zrywka i wywóz drewna z lasu).

6. Środki pieniężne, zapotrzebowane przez przedsiębiorstwo leśne na fundusz płac powyżej granicy, o której mowa w § 1 ust. 2 lit. a) i c) oraz ust. 3, stanowią przekroczenie funduszu płac.

7. W przypadku gdy granica kwotowa (§ 1 ust. 2 lit. a), b) i c) oraz ust. 3), do której mogą być czerpane środki pieniężne na fundusz płac w skali kwartału kalendarzowego, jest wyższa od sumy środków faktycznie zapotrzebowanych, powstaje w przedsiębiorstwie leśnym oszczędność funduszu płac.

§ 2. 1. Jeżeli kwota przekroczenia funduszu płac (§ 1 ust. 6) nie mieści się w oszczędnościach poprzednich kwartałów danego roku obrachunkowego, przedsiębiorstwo leśne powinno kwotę przekroczenia wygospodarować najdalej do końca roku obrachunkowego.

2. W przypadku gdy przedsiębiorstwo leśne wykazuje przekroczenie funduszu płac, które nie znajduje pokrycia w oszczędnościach poprzednich kwartałów danego roku obrachunkowego, prawidłowość gospodarki funduszem płac oraz dyscyplina płac w przedsiębiorstwie powinny być — na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa — omówione na naradzie gospodarczej.

3. Do czasu wygospodarowania kwoty przekroczenia funduszu płac, nie dłużej jednak niż do końca roku obrachunkowego, przedsiębiorstwo leśne będzie opłacać odsetki karne od kwoty przekroczenia w wysokości 18% w stosunku rocznym.

4. Przedsiębiorstwo leśne powinno zawiadomić na piśmie oddział banku i jednostkę nadrzędną o środkach podjętych dla wygospodarowania kwoty przekroczenia funduszu płac, nie znajdującego pokrycia w oszczędnościach.

§ 3. 1. W przypadku przekroczenia funduszu płac przez przedsiębiorstwo leśne, nie znajdującego pokrycia w oszczędnościach poprzednich kwartałów danego roku obrachunkowego, jednostka nadrzędna obowiązana jest:

- a) zbadać przyczyny przekroczenia funduszu płac i wydać odpowiednie zarządzenia,
- b) zawiesić wypłatę najbliższej premii dyrektorowi przedsiębiorstwa leśnego,
- c) zarządzić zawieszenie najbliższej premii:

- pracownikom umysłowym premiovany za wyniki działalności całego przedsiębiorstwa leśnego,
- innym pracownikom umysłowym winnym dopuszczenia do przekroczenia funduszu płac i odpowiedzialnym za gospodarkę funduszem płac w przedsiębiorstwie leśnym.

2. W przypadku gdy kwota przekroczenia funduszu płac wynosi 15% lub więcej ogólnej sumy wynagrodzenia podstawowego pracowników umysłowych, o których mowa w

ust. 1 lit. b) i c), premię należy zawiesić w wysokości 15% wynagrodzenia podstawowego tych pracowników. Jeżeli wysokość premii przypadającej jest niższa od 15% wynagrodzenia podstawowego pracowników, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), premię zawiesza się w pełnej wysokości. Gdy kwota przekroczenia funduszu płac jest niższa od 15% ogólnej sumy wynagrodzenia podstawowego pracowników, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), ogólna kwota zawieszonych premii nie może przewyższać kwoty przekroczenia funduszu płac.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo leśne wygospodaruje kwotę przekroczenia funduszu płac w okresie ustalonym w § 2 ust. 1, premia zawieszona zgodnie z ust. 1 lit. b) i c) i ust. 2 podlega wypłacie; wypłata następuje na podstawie decyzji jednostki nadrzędnej.

§ 4. W przypadku niewykonania planu produkcji premia przyznana na zasadach uchwały nr 594 Prezydium Rządu z dnia 22 września 1956 r. w sprawie tymczasowych zasad premiowania pracowników umysłowych nie podlega zawieszaniu w trybie § 3.

§ 5. 1. W regulaminach premiowania pracowników umysłowych należy wprowadzić z mocą od dnia 1 lipca 1957 r. postanowienie, że w przypadku przekroczenia funduszu płac zawieszają się premie pracownikom wymienionym w § 3 ust. 1 lit. b) i c) na warunkach określonych w § 3 ust. 2 i 3.

2. Przepis ust. 1 obowiązuje w stosunku do pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia w zachowaniu ustawowego okresu wypowiedzenia warunków premiowania.

§ 6. 1. Sankcji naliczania odsetek karnych oraz zawieszenia premii nie stosuje się, o ile jednostka nadrzędna uzna przekroczenie funduszu płac za ekonomicznie uzasadnione.

2. W przypadku gdy bank ma zastrzeżenia co do słuszności decyzji jednostki nadrzędnej uznającej przekroczenie za ekonomicznie uzasadnione, może zażądać, aby decyzja ta została potwierdzona przez Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 7. 1. Odsetki karne od sumy przekroczenia funduszu płac zostaną przedsiębiorstwu leśnemu zwrócone, jeżeli przedsiębiorstwo wygospodaruje kwotę przekroczenia funduszu płac w okresie ustalonym w § 2.

2. W przypadku niewygodowania przez przedsiębiorstwo kwoty przekroczenia funduszu płac zapłacone odsetki karne zostaną po okresie przewidzianym do wygospodarowania przekroczenia funduszu płac przekazane do budżetu Państwa.

§ 8. 1. W przypadku przekroczenia kwartalnego planu funduszu płac w skali wszystkich zarządów lasów państwowych lub Centralnego Zarządu Leśnej Produkcji Niedrzewnej ponad 2% — przyczyny przekroczenia funduszu płac oraz środki potrzebne do poprawy w zakresie gospodarki funduszem płac powinny być omówione przez kolegium Ministerstwa z udziałem przedstawicieli Ministra Kontroli Państwowej oraz Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Kolegium Ministerstwa po rozpatrzeniu przyczyn przekroczenia funduszu płac może podjąć uchwałę o zmniejszeniu lub zamknięciu kredytów na fundusz nagród w zarządzie lasów państwowych lub w Centralnym Zarządzie Leśnej Produkcji Niedrzewnej.

2. W przypadku przekroczenia półrocznego lub rocznego funduszu płac ponad 2% w skali Ministerstwa — minister złoży Radzie Ministrów sprawozdanie o środkach zaradczych, które zostały podjęte dla przeciwdziałania przekroczeniom funduszu płac.

3. Przekroczenie funduszu płac w skali jednostek nadrzędnych określonych w ust. 1 ma miejsce wówczas, gdy suma przekroczeń funduszu płac podległych im przedsiębiorstw leśnych jest wyższa od sumy osiągniętych oszczędności. W przypadku gdy suma oszczędności osiągniętych w przedsię-

biorstwach, podległych jednostkom nadrzędnym określonym w ust. 1, jest wyższa od przekroczeń funduszu plac, ma miejsce w jednostce nadrzędnej oszczędność funduszu plac.

4. Przekroczenie funduszu plac w skali ministerstwa ma miejsce wówczas, gdy suma przekroczeń funduszu plac zarządów lasów państwowych oraz Centralnego Zarządu Leśnej Produkcji Nierzecznej jest wyższa od sumy oszczędności funduszu plac wymienionych jednostek nadrzędnych.

§ 9. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo leśne wykazuje systematyczne przekroczenia funduszu plac lub gdy przedsiębiorstwo posiada poważne zobowiązania z tytułu niewyogospodarowania oszczędności na pokrycie tych przekroczeń, jednostka nadrzędna z własnej inicjatywy lub na wniosek oddziału banku powinna przeprowadzić szczegółowe badania gospodarki funduszem plac w przedsiębiorstwie i podjąć środki w kierunku prawidłowego ukształtowania tej gospodarki.

2. W przypadku stwierdzenia świadomego łamania dyscypliny plac jednostka nadrzędna powinna w stosunku do osób winnych wyciągnąć konsekwencje służbowe, a w razie

stwierdzenia przestępstwa przekazać sprawę organom powołanym do ich ścigania.

§ 10. 1. Narodowy Bank Polski ma prawo sprawdzania prawidłowości i rzetelności przedkładanych przez przedsiębiorstwa leśne dokumentów, jak również badania gospodarki funduszem plac przedsiębiorstw leśnych.

2. Jednostki nadrzędne obowiązane są stosunkować się do uwag i propozycji Narodowego Banku Polskiego w ciągu 4 tygodni.

§ 11. Szczegółowy tryb bankowej kontroli funduszu plac oraz dokumenty potrzebne bankowi do sprawowania tej kontroli określi instrukcja Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

§ 12. Na wniosek Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego Prezes Narodowego Banku Polskiego może ustalić wyjątki od zasad określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1957 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

359

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 lipca 1957 r.

w sprawie określenia czasu trwania poszczególnych rodzajów budynków dla ustalenia okresu amortyzacji nakładów poczynionych przez organy administracji państwowej lub jednostki gospodarki uspołecznionej na wykończenie lub nadbudowę tych budynków.

Na podstawie art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 10 grudnia 1952 r. o wykańczaniu budowy i nadbudowie niektórych budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 49, poz. 325) oraz § 5 ust. 2 uchwały nr 27 Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1955 r. w sprawie zasad i trybu przyznawania odszkodowania za przejęte budynki wykończone lub nadbudowane oraz zasad ustalania okresu amortyzacji kosztów wykończenia lub nadbudowy budynku (Monitor Polski Nr 7, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. Czas trwania poszczególnych rodzajów budynków wykończonych i nadbudowanych przez organy administracji państwowej lub jednostki gospodarki uspołecznionej na podstawie dekretu z dnia 10 grudnia 1952 r. o wykańczaniu budowy i nadbudowie niektórych budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 49, poz. 325) określa załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
S. Pietrusiewicz

— Załącznik do zarządzenia Ministra
— Budownictwa i Przemysłu Materiałów
— Budowlanych z dnia 6 lipca
— 1957 r. (poz. 359).

Typ budynku i rodzaj jego konstrukcji	Czas trwania w latach
I. Budynki zastępczo wykończone	
1) o konstrukcji murowanej z cegły o grubości muru 1 1/2 cegły (38 — 41 cm) wżwyż ze stropami ogniotrwałymi	100—125
2) o konstrukcji ścian jak w pkt 1 ze stropami nieogniotrwałymi	85—100
3) o konstrukcji ścian drewniano-ceglanych (mur pruski) lub z drewna o konstrukcji szkieletowo-ryglowej obitej deskami	30—50

Typ budynku i rodzaj jego konstrukcji	Czas trwania w latach
4) ze ścianami z bali drewnianych o konstrukcji wieńcowej	60—70
II. Budynki zastępczo nadbudowane	
1) o konstrukcji ścian jak pod I pkt 1 ze stropami ogniotrwałymi	75—100
2) o konstrukcji ścian jak w pkt 1 ze stropami nieogniotrwałymi	60—75

Uwagi: 1. Wyznaczając okres amortyzacji po zaliczeniu budynku do odpowiedniej kategorii należy przyjmować przy stanie dobrym i należyтым użytkowaniu czas trwania budynku zbliżony do granicy górnej.
2. Przy stanie gorszym i nienależytych lub trudniejszych warunkach eksploatacji budynku należy przyjmować czas trwania budynku zbliżony do granicy średniej przeciętnej lub granicy dolnej według tabeli.
3. Sprawa określenia czasu trwania budynków wybudowanych z elementów zastępczych lub prefabrykowanych zostanie unormowana odrębnym zarządzeniem.